

briefje niet beter zou kunnen kiezen. . . . maar niets belet immers zulk een overleg tusschen huisartsen en specialisten; niets verzet zich tegen een bespreking van den vorm der verleening van specialisten tusschen de artsen en hen, die de verzekering vertegenwoordigen. Misschien mogen wij in de slotgedachten van het geschriftje reeds een teeken zien van een critisch einde van den morbus friscus, en waren de voorafgaande heftige argumenten van VROMEN slechts verschijnselen eener perturbatio critica.

H. PINKHOF,
mede namens de
Tijdschrift-Commissie der Maatschappij.

INGEZONDEN.

INTERNATIONAAL TUBERCULOSECONGRES.

Het Uitvoerend Comité van het hierboven genoemde congres, dat van 6 tot en met 8 September te 's-Gravenhage en daarna te Amsterdam bijeenkomt, zou gaarne aan de buitenlandsche gasten, die den wensch daartoe te kennen geven, gelegenheid voor logies bij collegae verschaffen.

Het Comité zou het daarom zeer op prijs stellen, wanneer collegae, die hiervoor in aanmerking willen komen, vóór 15 Juni a.s. hun naam en adres zouden willen opgeven, met vermelding van het aantal gasten, dat zij zouden kunnen herbergen, en aan welke nationaliteit de voorkeur wordt gegeven.

Namens het Uitvoerend Comité voornemend :

W. NOLEN, *Voorzitter.*

's-Gravenhage, Riouwstraat 7.

J. B. F. VAN GILS, *Secretaris.*

GROEPSVERGADERING DER SPECIALISTEN.

Il est difficile de contenter tout le monde et son père, dat blijkt weer uit het ingezonden stuk van collega VROMEN, aangaande de Groepsvergadering der specialisten. De bedoeling toch van deze vergadering is geen andere, dan juist over de punten die op de agenda staan, een oriënteerende bespreking te houden, zoodat de S.C. daardoor verneemt hoe de specialisten over een en ander oordeelen.

Daarna kan in de Groepsvergadering — die volgens het H.R. der Maatschappij elk jaar in December in Amsterdam moet worden gehouden — een eventueel meer definitieve beslissing worden genomen, waarbij dan natuurlijk, aan de hand der in de vergadering van 19 Juni gehouden discussies, vooraf een rapport aan de verschillende specialisten-vereeningen door de S.C. zal worden gezonden.

Juist omdat in zake de punten 4 en 7 der agenda zulke uiteenloopende meeningen onder de specialisten bestaan, meende de S.C. goed te doen, deze quaesties eens op deze vergadering onder de oogen te zien. Om elken schijn te vermijden, dat de nieuwe S.C. zich niet veel zou aantrekken van de meening der specialisten, heeft zij deze punten op de agenda geplaatst.

De punten 5 en 6 zijn er op gezet op verzoek van een belangrijk specialistencentrum en in verband met den uitgesproken wensch in de Groepsvergadering van 12 December 1931, voor wat speciaal punt 5 betreft, om deze aangelegenheid op de eerstvolgende Groepsvergadering nader onder de oogen te zien.

De bedoeling is, om zooals in December is uitgesproken, zoo mogelijk te komen tot een nauwere aaneensluiting der specialisten.

Dat er aan zoo iets wel behoefte bestaat, meende de S.C. o.a. ook te mogen op-

maken uit het feit, dat de specialisten te Groningen en Zwolle en in Friesland reeds een Vereeniging hebben opgericht. De S.C. meende dan ook in den geest dier specialisten te handelen, door dit punt aan een discussie te onderwerpen.

Aangezien zooals gezegd de bedoeling van de punten 5 en 6 ook geen andere is, dan de meening der verschillende specialisten-centra daarover te vernemen, meende de S.C. zich te moeten onthouden van het indienen van een rapport ter zake, dat in dit stadium zeker praematuur zou zijn geweest. Het lag in de bedoeling der S.C. om alsnog aan de verschillende specialisten-centra een voorstel bekend te maken in zake het salaris en de pensioenregeling voor den te benoemen Secretaris-Penningmeester der S.C.; zij doet dit nu bij deze, en wel een salaris van f 4000.— f 5000.— beginnende met f 4000.— en met 2 × 2 jaarlijksche verhoogingen van f 500.— en een pensioenbijdrage van f 340.— door de S.C. Aangezien dit laatste bedrag eerst enkele dagen geleden vanwege de Geld-Commissie der Maatschappij ons bereikt heeft, konden wij niet eerder een voorstel ter kennis brengen van de specialisten. Trouwens het salaris is te vinden in de oproeping voor sollicitatie in het *N. T. v. G.* van 6, 13, 20 Februari, No. 6, 7 en 8.

Misschien ware het ten slotte van collega VROMEN beter geweest, zich eerst om inlichtingen te wenden tot de S.C., in plaats van dadelijk zijn stuk in het *Tijdschrift* te publiceeren.

Bussum, Mei 1932.

Namens de S.C.

J. C. DIEHL, *secretaris.*

TUBERCULOSELIJDERS EN INVALIDITEITSWET.

Met zeer veel instemming las ik het artikel van collega GRAVESTEIN in het *Tijdschrift* d.d. 28 Mei 11.

Het afwijzen van de zeer lichte gevallen van tuberculose toch is minder erg dan het terugsturen uit een sanatorium van te erge lijdens. De eersten hebben immers groote kans, dat de adviseerende tuberculose-arts andere wegen zal vinden om de uitzending toch te laten doorgaan. En dan blijft de mogelijkheid, dat de R. v. A. ook later nog — ten slotte overtuigd van de noodzakelijkheid — de behandeling overneemt.

Voor de te ernstig zieken heeft de begane fout dikwijls een zeer slechten invloed, vooral psychisch kan de schok belangrijk zijn. Ook dit ben ik geheel met collega GRAVESTEIN eens. Daarom vooral zou het zoo zeer toe te juichen zijn, indien ook op de kleinere plaatsen door den R. v. A. geen genoegen meer zou worden genomen met het advies van niet-specialisten. In het afgelopen jaar werden tot mijn groote verbazing in mijn district verscheiden patiënten door den R. v. A. uitgezonden, waarvoor ik nimmer sanatoriumbehandeling zou hebben durven adviseeren, met het door collega GRAVESTEIN genoemde funeste gevolg.

Nog onlangs werd een patiënt met nier-tuberculose door den R. v. A. uitgezonden. Hoewel het dezen bekend was, dat betrokkene het districts-consulatiebureau bezocht had, werd de meening van den leidenden specialist ter zake niet gevraagd. Geen wonder, dat het invaliditeitsfonds spoedig slinkt, indien op een dergelijke onoordeelkundige wijze met de beschikbare gelden wordt omgesprongen. Des te minder blijft er over voor een nuttiger gebruik. Het is te wenschen, dat de adviezen inzake tuberculoselijders spoedig algemeen door den R. v. A. bij het officieele lichaam, in casu de districts-consultatiebureaux, zullen worden ingewonnen. Dan alleen zal van een werkelijk oeconomisch besteden van de beschikbare gelden uit het invaliditeitsfonds sprake kunnen zijn.

De R. V. B. nu kan aan de inwilliging hiervan veel doen, door eenvoudig geen genoegen meer te nemen met rapporten door niet-specialisten opgemaakt. Dit kan nu, omdat thans de verdeling van het land in tuberculose-districten voltooid is. Aan het hoofd van elk district staat een met goedkeuring van den Minister benoemde specialist. Voor elk geval is dus zulk een specialist beschikbaar. Het passeeren van dezen officieel aangewezen deskundige is een soort anarchie, aan